

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Postboks 4710 Sluppen, 7468 Trondheim

Sentralbord: 73 19 90 00

Besøksadresse: E. C. Dahls g. 10

Saksbehandler
Kari Tønset Guttvik
Miljøvern-avdeling

Innvalgstelefon
73 19 92 05

Vår dato
16.01.2012
Deres dato
17.10.2011

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2011/8350-561
Deres ref.
200802683-5

Norges vassdrags- og energidirektorat
Vestre Rosten 81
7075 TILLER

Søknad om konsesjon for Prestfossan kraftverk - Selbu kommune

Fylkesmannen viser til brev fra Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) av 17.10.2011, vedlagt konsesjonssøknad fra Statkraft Energi AS og Opplysningsvesenets fond om bygging av Prestfossan kraftverk i Garbergelva, Selbu kommune.

Beskrivelse av tiltak og tiltaksområde

Garbergelvas nedbørfelt er 158 km² og ligger i kommunene Selbu, Meråker og Stjørdal. Elva renner til Selbusjøen 5 km nord for kommunesenteret, og vassdraget er en del av Nidelva-Nea vassdraget og Nea vannområde. Øvre del av elva inngår i Skarvan-Roltdalen nasjonalpark, og omfatter et større sammenhengende naturområde. Elva renner i øvre deler gjennom en vid dal hvor elva går i store meandere, deretter i stryk, før dalen åpner seg fram mot Prestøyanområdet hvor planlagt inntak for kraftverket ligger. Landskapet varierer fra åslandskap og fjellskog til bart fjell. Elvas erosjon i breelvavsetninger og morenemateriale har ført til dannelsen av et stort delta ved Selbusjøen. Feltet har forholdsvis mange vann og våtmarker. Stråsjøen-Prestøyen naturreservat er fredet som våtmarksområde med en svært rik ande- og vadefuglfauna. Flere rødlistede karplanter og fuglearter er registrert her. Områdene nedenfor Stråsjøen har landbruk, skogbruk og fritidsbebyggelse med tilhørende infrastruktur. Vassdraget har stor verdi for friluftslivet og er mye brukt blant annet til fotturer og kanopaddling. Samiske interesser er knyttet til reindrift, kulturmiljø og kulturminner i høyreliggende områder.

Prosjektområdet i Garbergelva strekker seg fra Prestøyen til nedstrøms samløp med Elvåa. Influensområdet for alternativ 1 strekker seg fra ca 300 m ovenfor Storprestfossen, til ca 200 m nedstrøms samløp med Elvåa (rørgate 2650 m). For alternativ 2 avgrenses nedre del av prosjektområde av utløp plassert ved Kjinnbyttfossen (rørgate 1500 m). Skog dominerer til ca. 450 moh. Skogen som omkranser Garbergelva er gjennomgående hogd i løpet av de siste 100 år, men noe eldre skog finnes stedvis inntil elva. Det finnes veger på begge sider av elva i influensområde. Bratte elvesider og bekkeløfter gjør at deler av influensområdet har villmarkspreget, og er vanskelig tilgjengelig.

	Embetsledelse og administrasjonsstab	Kommunal- og beredskapsavdeling	Oppvekst- og utdanningsavdeling	Sosial- og helseavdeling	Landbruk og bygdeutvikling	Miljøvern-avdeling
Telefon	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00
Telefaks	73 19 91 01	73 19 91 01	73 19 93 51	73 19 93 01	73 19 91 01	73 19 91 01
E-post:	postmottak@fmst.no	Internett: www.fylkesmannen.no/st		Organisasjonsnummer: 974764350		

Hoveddata (i utdrag fra søknaden) er gjengitt nedenfor;

Egenskap	Alternativ 1	Alternativ 2	Målenhet
Nedbørfelt (til inntak)	75,3	75,3	km ²
Middelvannføring	2,82	2,82	m ³ /s
Alm. lavvannføring	0,59	0,59	m ³ /s
5-persentil sommer (1/5-30/9)	0,51	0,51	m ³ /s
5-persentil vinter (1/10-30/4)	0,32	0,32	m ³ /s
Inntak	468	468	moh
Avløp	285	338	moh
Berørt strekning	2600	1600	km
Brutto fallhøyde	183	130	m
Slukeevne maks	3,8	4,8	m ³ /s
Slukeevne min	1,14	1,44	m ³ /s
Tilløpsrør diameter	1300	1400	mm
Tilløpsrør lengde	2650	1500	m
Effekt (maks)	5,4	4,8	MW
Bruktid	3156	3156	timer
Magasin volum	0,035	0,035	mill. m ³
Dam høyde	3	3	m
Dam lengde	30	30	m
HRV	468	468	moh
LRV	467	467	moh
Heving av vannstand ved inntak	2,5	2,5	m
Produksjon årlig middel	19,5	13,4	GWh

Forholdet til andre planer

Verneplan for vassdrag

Garbergelva er ikke vernet vassdrag, men er tidligere vurdert i verneplan for vassdrag (St. prp. nr 75, 2003-2004). Styringsgruppen foreslo at vassdraget ble tatt inn i verneplanen, slik at dette sammen med evt. opprettelse av nasjonalpark ville sikre vassdragets helhet. I sin innstilling uttalte NVE at vesentlige verdier i vassdraget er ivarettatt gjennom vern etter naturvernloven, og at den planlagte nasjonalparken vil kunne ivareta vassdragets mest urørte område, og anbefaler derfor ikke vern av vassdraget i Verneplan for vassdrag. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Direktoratet for naturforvaltning gikk inn for at vassdraget skulle vernes blant annet for å unngå tvil om vernestatus. Selbu kommune gikk imot vern av vassdraget. Olje- og energidepartementet mente at vern etter naturvernloven kunne ivareta verneverdiene og hensynet til urørthet, noe som ble opprettholdt av Stortinget (Innst. S. nr 116, 2004-2005).

Samlet plan for vassdrag

Vassdraget inngikk i samlet plan for vassdrag (II/13), men etter behandlingen av verneplan for vassdrag (St. prp. nr 75, 2003-2004) ble vannkraftprosjekter med en planlagt installasjon opp til 10 MW, eller årsproduksjon opp til 50 GWh, fritatt for behandling i Samlet plan.

Kommunens arealplan

I henhold til kommunens arealplan ligger prosjektområdet i LNF (landbruk natur friluft) sone 1; "LNF-område uten bestemmelser om spredt utbygging. Dette er områder som er forbehold tiltak som går innefor begrepet landbruk,- natur- eller friluftsområder. I disse områdene er det ikke tillatt med annen bygge-og

anleggsvirksomhet enn den som har direkte tilknytning til stedbunden næring (tradisjonell landbruksvirksomhet)."

Inngrepsfrie naturområder INON

Tiltaket berører ingen inngrepsfrie områder (INON).

Nea vannområde

Garbergelva vil inngå i forvaltningsplan for Nea vannområde (jf. vannforskriften). Planen er under utarbeidelse.

Miljøvennlige kraftverk i Sør-Trøndelag MIKRAST

Miljøvennlige kraftverk i Sør-Trøndelag MIKRAST (2005-2006), var et prosjekt hvor man søkte å få til en samlet oversikt over gjenværende potensiale for små kraftverk. Det ble utarbeidet faktaark som viser potensiale og konfliktnivå for en rekke prosjekter. Garbergelva er omtalt, men ikke særskilt behandlet i MIKRAST-sammenheng. Konfliktnivået ved utbygging av Garbergelva er ikke vurdert i MIKRAST-sammenheng.

Trua og sårbare arter og naturtyper

Bekkekløft

Store deler av influensområdet defineres som bekkekløft (St. meld. nr 8, 1999-2000 og Håndbok 13 Direktoratet for naturforvaltning). *Bekkekløft* er en høyt prioritert skogtype som Norge har et internasjonalt ansvar for. Det er bekkekløftenes store variasjon som er avgjørende for at denne landskapsformen har så store naturverdier. Den økologiske variasjonsbredden kan være svært stor, og variere mye på korte avstander, og den mest særpregete egenskapen ved bekkekløfter er nettopp at en her har "pakket sammen" en lang rekke til dels vidt ulike habitattyper innenfor samme, begrensede areal. I de mest velutviklede bekkekløftene finner man både svært fuktige, stabile skogmiljøer, pionerpregete elvekantskoger, fosserøymiljøer, sørvendte varme og tørre rasmarker, kalkrike skogmiljøer og bergskrenter med mer. Dette fører til at bekkekløfter ofte innehar en sammensetning av arter og konsentrasjon av biologisk mangfold som er helt spesiell (og som kanskje ingen andre naturtyper/landskapsformer i Norge kan vise til). Bekkekløfter er av den grunn karakterisert som "hot-spot"-miljøer. Det vil svært ofte være generelt høyere naturverdier innenfor disse arealene enn i det øvrige skoglandskapet, selv om de ikke kommer opp som prioriterte naturtyper. I mange tilfeller er disse arealene avgjørende for ivaretagelse av "stor-lokalitetens" økologiske funksjonalitet, samtidig som størrelse er en kvalitet i seg selv. De utgjør også viktige buffersoner og korridorer mellom kjerneområder.

Naturtypen kontinental skogbekkekløft er rødlistet og vurdert som "Nær truet" (Artsdatabanken). Naturtypen er avhengig av kontinuerlig fuktighet, og den påvirkes av redusert vannføring pga. vassdragsreguleringer. Tørrlegging og redusert vannføring vil svekke tilstanden til naturtypen ved at tilstedeværende fuktrevende arter kan forsvinne på hele eller deler av arealet hvor de finnes i dag. Selv om sporadiske overløp (etter regulering) vil skape episoder med betydelig fukt og sprøyt, så er det høyst usikkert om dette blir tilstrekkelig for å opprettholde kvalitetene, spesielt i fosserøymiljøet. Endring av lokale fuktighetsforhold i retning av tørrere forhold, gjennom f.eks. hogst av

vassdragsnær skog og reduksjon av vannstrømmen, påvirker trolig artene negativt. I tillegg vil regulering av vannstrømmen endre frekvens av flommer og påvirke isgangen i elven/bekken. Dette kan ha en negativ effekt på arter knyttet til død ved i eller nær vannstrengen. Mange av artene er svært sårbare for forringet habitatkvalitet og oppsplitting av leveområder, fordi de har svært spesifikke habitatkrav kombinert med begrenset spredningsevne (NINA Rapport 696-2011).

I evalueringen av skogvernet (Framstad mfl. 2002, 2003) vurderes det at store og komplekse bekkekløfter oppnår en grad av mangeloppfyllelse som knapt noen andre skogområder og skogtyper i Norge får, mens små og fattige lokaliteter kan ha svært lav til ingen mangeloppfyllelse. I en studie av Biofokus (2008-31), gis 61 % av de studerte kløftene regionale til nasjonale naturverdier (4-6 poeng). Dette er et sjeldent høyt tall i en så omfattende og arealdekkende undersøkelse. Resultatene underbygger dermed tidligere oppfatninger av bekkekløfter som svært verdifulle miljøer som bør ha spesielt høy oppmerksomhet innenfor naturforvaltningen. Samtidig viser resultatene at 34 % av kløftene har moderate kvaliteter (0-2 poeng). Det er dermed langt fra selvsagt at bekkekløfter er svært bevaringsverdige.

Vassdragene i flere av de mest verdifulle bekkekløftmiljøene er allerede regulert. Dette kan indikere at bekkekløftkvaliteter kan bevares selv om vassdraget blir regulert, men det kan også bety at store verdier alt har gått tapt som følge av utbygginger (Åbjøra i Nord-Aurdal er et eksempel). Mange bekke- og elvekløfter har vært utsatt for omfattende reguleringer. Naturtyper og biologisk mangfold knyttet til fosserøyk (kanskje særlig fosserøykskog) har gått betydelig tilbake gjennom vannkraftreguleringer (Biofokus 2008-31). Hvor mye vannføring, variasjon i vannføring, og grad og hyppighet av fossesprøyt, som skal til for å bevare livsgrunnlaget for ulike arter er lite kjent.

Høgstaude-granskog

Naturtypen høgstaude-granskog er rødlistet og kategorisert som nær truet (NT). Denne er påvist i influensområdet (Spikkeland naturundersøkelser 2007). Skogtypen er en høyproduktiv type forbundet med god bonitet. I lavereliggende strøk er den ettertraktet av skogbruket. En stor andel av høgstaudegranskogen vurderes å være avvirket ved flatehogst de siste 50 år. Skogen er etter dette normalt tilplantet, og tette plantefelt som skygger ut skogbunnen vil føre til en total omforming av denne skogtypen. Tett vekst av gran på dette svært produktive arealet antas også å påvirke fuktighetsforholdene i denne naturtypen (Artsdatabanken). Rørtraseen skal etter planen legges i berøring med denne naturtypen. Generelt vil rørledningstraseer kreve skogrydding med 10-20 m bredde.

Fosser

Fosser er særpregete landskaps- og vassdragslementer, som er redusert i antall på grunn av at vannfallene er attraktive for vannkraftutbygging. I og ved fosser finnes flere naturtyper, blant andre fosseberg – og fosseeng, som karakteriseres som nær truet NT (Artsdatabanken). Denne naturtypen utgjør leveområder for et mangfold arter.

Sentrale miljøbestemmelser og retningslinjer

Naturmangfoldloven (kgl. res. 19.06.2009) setter nye og strengere krav til beslutninger som berører naturmangfoldet. Naturmangfoldloven skal kommet til anvendelse i beslutninger etter sektorlovene. Det er nedfelt allmenne bestemmelser om bærekraftig bruk i loven, blant annet at;

1. Enhver skal opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet (§6)
2. Beslutninger skal så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon (§8)
3. Førre-var prinsippet (§9)
4. Beslutningen skal vise økosystemtilnærming og samlet belastning (§10).
5. Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§11).
6. Det skal benyttes miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§12).

Vannforskriften (kgl. res. 15.12.2006) skal gi rammer for fastsettelse av miljømål som skal sikre en mest mulig helhetlig beskyttelse og bærekraftig bruk av alle vannforekomster. Vannforskriftens § 4 sier at *"tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse og forbedres med sikte på at vannforekomsten skal ha minst godt økologisk potensial"* osv. Når det gjelder nye inngrep § 12 skal *"samfunnsnyttene av de nye inngrepene eller aktivitetene være større enn tapet av miljøkvalitet"* osv. Vannforskriften skal sikre at det utarbeides og vedtas regionale forvaltningsplaner med tilhørende tiltaksprogrammer med sikte på å oppfylle miljømålene, og sørge for at det fremskaffes nødvendig kunnskapsgrunnlag for dette arbeidet. I vannressursloven (kgl. res. 24.11.2000) er det hjemlet at påvirker (tiltakshaver) kan pålegges undersøkelser og tiltak for å oppnå god økologisk tilstand i en vannforekomst som påvirkes av aktiviteten. Endelig vedtak skal vurderes mot bestemmelsene i naturmangfoldloven og vannforskriften, og vurderingene skal framgå av vedtaksteksten. Høringsinstanser skal også gi en selvstendig vurdering av sakens forhold til de samme bestemmelsene.

Fylkesmannens vurdering

Nidelva-Nea er vesentlig berørt av kraftutbygging, med reguleringer i Selbusjøen, Stråsjøen, Børsjøen, Dragstsjøen, Sørungen og Slindvassdraget. Samtidig er det utbyggingsplaner i fire andre tilløpsvassdrag til Selbusjøen, Hornåa, Tangvella, Brunga og Rangåa, som alle har bekkekløfter – noen med høy (regional-nasjonal) verdi. Reguleringsbestemmelsene for Selbusjøen er under revisjon, fordi det er allmenn interesse for å bøte på negative miljøeffekter av reguleringene. Det vurderes å være betydelig allmenn interesse knyttet til at det siste større vassdraget til Selbusjøen forblir unntatt vannkraftutbygging, da svært mange vassdrag er påvirket av regulering. Samlet belastning av vannkraftutbygging på vassdragene i Selbu vurderes å være høy.

Av vassdragslementer er det registrert fire fosser på berørt strekning i Garbergelva, Stenhusfossen og Kjinnbyttfossen (lokal verdi) og Prestfossen og Storprestfossen (regional verdi). Av disse vil alle bli utbygd i alternativ 1 og alle unntatt Stenhusfossen bygges ut i alternativ 2. Fossene vil bli fraført vesentlige vannmengder. Dette vil endre landskapsbilde og landskapsopplevelsen, og gi økologisk negativ virkning av fraføring av vannet. Graden av negativ virkning av

reduisert mengde vann vil avhenge av hvilke arter som lever i området, og av valg av avbøtende tiltak. Redusert mengde vann vil imidlertid utvilsomt påvirke vannlevende eller vanntilknyttete arter direkte eller indirekte, dette gjelder blant andre aure *Salmo trutta*, oter *Lutra lutra*, fossefall *Cinclus cinclus*, lav *Lichenes* og moser *Bryophyta*. Fylkesmannen vil påpeke at til tross for at verdivurderingen i naturundersøkelsen til konsesjonssøknaden gir ferskvannsfauna/botanikk "liten verdi", så er blant annet aurebestanden i området god og uten påvirkning fra forurensning, utsatt fisk eller vassdragsregulering (Langeland 1976). Etter vandirektivets normer skulle det tilsi en økologisk god tilstand, og etter vår vurdering betydelig verdi. Det er grunn til å ha et kritisk blikk på metode og metodebruk i denne sammenheng. Fylkesmannen vil generelt fraråde bruk av metoder som gir natur liten eller lav verdi, fordi bortfall av arealer er den største trusselen for artsmangfoldet.

Det finnes begrenset kunnskap om biologisk mangfold i deler av Garbergelva. I naturbase, artskart og vannmiljødatabasen finnes svært få opplysninger fra prosjektområdet. Gammel rødliste for arter (Artsdatabanken 2006) er benyttet som referanse for naturundersøkelsene vedlagt søknaden, til tross for at det er kommet ny utgave i 2010. Det er også utgitt rødliste for naturtyper per 2011.

Av naturtyper er høgstaude-granskog (NT), bekkekløft (NT) og fossesprøyt-/fossebergområde (NT) påvist. Den eneste rødlistearten som er påvist er oter (nær truet NT). De fleste treff på søk etter arter i nærområdet gjelder Stråsjøen naturreservat. Dette kan bety at det er svært stor forskjell på naturkvalitetene innenfor og utenfor naturreservatet, men mer sannsynlig skyldes det at områdene utenfor naturreservatet er mangelfullt undersøkt. Undersøkelser gjennomført i forbindelse med konsesjonssøknaden er gjennomført som synfaring i begrensede deler av området. Områdene ved fossene i elva er mangelfullt undersøkt, og det er dermed uavklart hvilke naturverdier som finnes i disse områdene. En overfladisk synfaring oppfyller ikke kravene til dokumentasjon av biologisk mangfold. Vanskelig tilgjengelige områder, som ofte er de mest verdifulle, blant annet pga fosserøymiljø, er ikke besøkt og dermed ikke undersøkt. Fylkesmannen vurderer at med minimum tre rødlista naturtyper innen området er sannsynligheten høy for at det finnes flere sårbare og trua arter enn det som er påvist. I følge muntlige kilder kan det finnes elvemusling *Margaritifera margaritifera* i Garbergelva. Dette er en sårbar (VU) art som trolig vil få særskilt beskyttelse gjennom forskrift (prioritert art). Vi vurderer at det ikke er gjennomført kvalitetsmessig tilstrekkelig artsinventering og verdivurdering av influensområdet i Garbergelva. Kunnskapskravet jf. naturmangfoldlovens § 8 er dermed ikke oppfylt.

Vassdragene som renner til Selbusjøen er viktige *gyte- og oppvekstområder for aure (Salmo trutta)* i Selbusjøen. Det er uklart om det finnes såkalt storaure (innsjøaure) i Selbusjøen med tilhørende vassdrag (DN-utredning 1997-2). Dette er aure som vokser seg særlig stor og lever i innsjøer og elver tilknyttet disse. Storauren lever primært av fisk etter at den når en viss størrelse, og den går opp i elvene for å gyte. Storauren er hovedsakelig knyttet til de beste gyte- og oppvekstelvne, som ofte er de største mht vannføring og areal. Imidlertid er det begrenset kunnskap om hva som fører til at noen aurer blir storaurer, og det er også uklart hvorvidt dette er genetisk bestemt eller om det er genetisk

plastisitet og/eller miljøfaktorer som bestemmer dette. Det er heller ikke utelukket at vanlig ørret kan bli storørret senere i livet.

En studie av Arnekleiv mfl (NTNU-VM 2006) har funnet at auren har god vekst i Selbusjøen, men at rekrutteringen er begrensende for bestandsstørrelsen. Regulerings effekter, introduksjon av ørekyte, gjedde og *Mysis relicta* (ikke stede egne/fremmede arter), har påvirket aurebestanden i Selbusjøen i negativ retning. Selv om Nea med sitt store areal og vannføring, har vært svært viktig for rekruttering av aure til Selbusjøen, er det pga manglende rekruttering all grunn til å ta vare på de strekningene og arealene som kan bidra til økt rekruttering. De mange tilløpselvene, og spesielt de uberørte, har trolig vesentlig betydning for rekruttering av aure til Selbusjøen.

Det er ikke omtalt i biomangfoldrapporten om det er definert en egen storaurebestand i Garbergelva, og hvor langt opp i Garbergelva denne eventuelt kan gyte og vokse opp. Øvre grense for oppvandring av fisk fra Selbusjøen er ikke omtalt i de vedlagte naturundersøkelsene til søknaden. Dette bør klargjøres i videre konsesjonsbehandling. Negativ påvirkning på en eventuell storaurebestand, med redusert vanddekt areal og vannføring i leve- og oppvekstområdet, er svært uheldig i et innsjøområde som i utgangspunktet er kraftig påvirket av regulering.

Samlet belastning

Fylkesmannen tilrår at NVE gjør en sammenstilling av uberørte og utbygde fosser og vassdrag til Selbusjøen i forbindelse med sluttbehandlingen, for å synliggjøre samlet belastning, jf. naturmangfoldlovens § 8 *kunnskapsgrunnlaget* og § 10 *økosystemtilnærming og samlet belastning*. Vurdering av samlet belastning på vassdragsnaturen i regionen er viktig, da flere vassdrag i området er utbygd og flere planer er under behandling.

Detaljplaner for anlegg og avbøtende tiltak

Med nåværende kunnskap vurderes alternativ 1 som bedre enn alternativ 2 fordi det gir betydelig mer kraft, med relativt beskjedne mer-inngrep. Fylkesmannen forutsetter at detaljplaner for bygg og anlegg framlegges for godkjenning før bygging evt igangsettes. Minstevannføring minimum lik Q95 og omløpstunnell bør være et absolutt krav i en eventuell konsesjon. Detaljplanene bør inneha planer for bruk og plassering av stein og jordmasser. Planene må også ta høyde for å hindre forflytning av fremmede arter til og fra anleggsområdene.

Som forurensningsmyndighet ønsker Fylkesmannen å påpeke at en eventuell konsesjon må inneholde en tekst som sikrer støyforholdene i tilfeller hvor kraftverk skal etableres. Med det vil støykravene bli bindende, og et brudd på dem vil være et brudd på konsesjonen. Fylkesmannen foreslår at NVE tar inn følgende standardtekst i sine konsesjoner: "Virksomheten/konsesjonshaver plikter at all aktivitet knyttet til virksomheten (navn på kraftverket) skal forholde seg til gjeldende støygrenser gitt i T-1442 *Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging*, jf. forslag til tiltak (evt. annet) i støyrapport fra utreder (navn på støyutreder)".

Konklusjon

Kunnskapsgrunnlaget som lå til grunn for ikke å inkludere Garbergelva i verneplan for vassdrag kan med dagens kunnskap om verdifull vassdragnatur synes å ha vært mangelfull. Verneverdiene i Garbergelva ble den gang vurdert å være ivaretatt gjennom naturområdevernet. Imidlertid ligger vassdragets kanskje største og viktigste bekkekløft-lokalitet, og to fosser som setter preg på landskapet, utenfor de naturvernede områdene. Før man kan svare på spørsmålet om det skal gis konsesjon til kraftutbygging i Garbergelva, blir det derfor vesentlig å se på samlet belastning (jf. naturmangfoldloven § 10) av kraftutbyggingen i Selbu. Spesielt bør det svares på hvor mange bekkekløftlokaliteter og fosser, som er bygd ut i Selbu eller som vil bli bygd ut i nær framtid, hvilken verdi disse har/hadde, og hvilke verdier som er spart, og om planlagt inngrep er akseptabelt i forhold samlet belastning. Fylkesmannen mener at kunnskapsgrunnlaget (jf. nml § 8 og vannforskriftens § 12) ikke er tilstrekkelig til å kunne bygge ut vassdraget før det er gjennomført vitenskapelige undersøkelser også i de deler av influensområdet som ikke er undersøkt, særlig gjelder dette lav, moser og om elvemusling finnes i vassdraget. Det bør også hentes kunnskap om det finnes storaure i Garbergelva, og eventuelt hvor lang opp i elva auren vandrer for å gyte.

Fylkesmannen vil ikke tilrå at det gis konsesjon for vannkraftutbygging før kunnskap om viktige naturverdier som fossesprøytmiljøer og elvemusling er innhentet fra influensområdet jf. kunnskapskravet (nml § 8). Uten slike undersøkelser vil føre-var-prinsippet (nml § 9) komme til anvendelse, grunnet manglende kunnskap og betydelig samlet belastning (nml § 10) i området.

Skulle det etter ytterligere undersøkelser vise seg at kunnskapskravet er oppfylt, at planlagte inngrep er akseptable i forhold til verdiene, og den samlede belastningen for vassdragene rundt Selbusjøen er innen rimelige grenser (noe som også avhenger av konsesjonbehandlingen av Hornåa, Tangvella, Brunga og Rangåa), vil Fylkesmannen være åpen for en utbygging. Dette begrunnes med at etableringen av kraftverk her ikke gir bortfall av inngrepsfri natur, eller behov for vesentlig nybygging av nett eller veger.

Med hilsen

Stein-Arne Andreassen (e.f.)
miljøverndirektør

Kari Tønset Guttvik
rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Kopi:

Direktoratet for naturforvaltning Postboks 5672 Sluppen 7485 TRONDHEIM
Selbu kommune 7580 SELBU